

FRANCÈS - ESO

Els nens juguen al jardí i aviat serà l'hora de la partida d'escacs quotidiana/diària.

–Demà al matí li treuen/trauran el guix –diu Odile.

Ella i Louise seuen/estan asseguts a la terrassa del xalet i observen de lluny la seva filla i el seu fill que corren per la gespa amb els tres fills de Viterdo. El seu fill, de cinc anys, porta el braç esquerre enguixat, però no sembla que li faci nosa/li molesti.

–Quant (de temps) fa que/Des de quan porta el/aquest guix? –pregunta/demana Louis.

–Ja fa gairebé/quasi un mes.

Havia caigut d'un gronxador i al cap d'una setmana s'havien adonat que tenia una fractura/que tenia el braç fracturat/que tenia el braç trencat.

–Vaig a banyar-me/prendre un bany –diu Odile.

Puja al primer pis. Quan torni, començaran la partida d'escacs. Ell sent com raja/sent rajar l'aigua del bany.

A l'altra banda de la carretera, darrere la filera/renglera d'avets, l'edifici del telefèric s'assembla a la petita estació d'un balneari. És un dels primers telefèrics que es van construir a França, sembla/sembla ser. Louis el segueix amb els ulls, com/que puja lentament el pendent del Foraz i el vermell viu de la seva cabina contrasta amb el verd de la muntanya a l'estiu.

[...]

La nit s'alça/s'enfila a poc a poc del fons de la vall i del jardí, amb els crits i els riures dels nens, que ara juguen a fet i amagar. Demà, 23 de juny, és el trenta-cinquè aniversari d'Odile. I el mes que ve, ell també, al seu torn, farà trenta-cinc anys. Per l'aniversari d'Odile, ha convidat els Viterdo i els seus fills, i Allard, l'antic esquiador que dirigeix una petita botiga d'esports.

Patrick Modiano, *Une jeunesse* (1981)